

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев2 1094/2019
20.06.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Јелене Боровац, Звездане Лутовац, Бранка Станића и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Александар Остојин, адвокат из ..., против тужених ББ, кога заступа пуномоћник Весна Станимировић, адвокат из ..., и ВВ кога заступа пуномоћник Владислав Костић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизијама тужених изјављеним против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3091/18 од 17.12.2018. године, у седници већа одржаној дана 20.06.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизијама тужених изјављеним против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3091/18 од 17.12.2018. године, као изузетно дозвољеним.

ОДБАЦУЈУ СЕ као недозвољене ревизије тужених, изјављене против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3091/18 од 17.12.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зрењанину П1 17/18 од 02.10.2018. године, обавезани су тужени да тужиоцу на име неисплаћене накнаде трошкова за исхрану у току рада за период од 19.01.2015. године до 01.09.2015. године, солидарно исплате износ од 77.991,50 динара, са законском затезном каматом на појединачне износе наведене у изреци пресуде, као и да на наведене износе за период од 19.01.2015. године до 01.09.2015. године, у корист тужиоца уплате заостале обавезе код РФ ПИО по основу доприноса за пензијско, инвалидско и здравствено осигурање. Обавезани су тужени да на име неисплаћене накнаде трошкова за регрес за коришћење годишњег одмора за период од 19.01.2015. године до 01.09.2015. године, солидарно исплате тужиоцу укупан износ од 29.573,05 динара, са законском затезном каматом на појединачне месечне износе наведене у изреци пресуде, као и да на наведене износе у корист тужиоца уплате изостале обавезе код РФ ПИО и РФ за здравствено осигурање по основу доприноса за пензијско, инвалидско и здравствено осигурање. Обавезани су тужени да тужиоцу солидарно накнаде трошкове парничног поступка у износу од 51.907,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Апелациони суд у Новом Саду је пресудом Гж1 3091/18 од 17.12.2018. године, одбио жалбе тужених и потврдио пресуду Основног суда у Зрењанину П1 17/18 од 02.10.2018. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени су изјавили благовремене ревизије због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права. Ревизије су изјавили на основу члана 404. Закона о парничном поступку, због потребе уједначавања судске праксе.

Одлучујући о дозвољености изјављених ревизија на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 55/14) Врховни касациони суд је нашао да нема места одлучивању о ревизијама тужених као изузетно дозвољеним, јер у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, уједначавањем судске праксе, као ни за новим тумачењем права, јер је питање исплате накнаде за исхрану у току рада и регреса за годишњи одмор довољно разјашњено у судској пракси, а образложења побијаних пресуда, за одлуку о усвајању тужбеног захтева тужиоца у складу су са постојећом судском праксом у тумачењу и примени материјалног права у вези са законским разлозима датим за усвајање тужбеног захтева, тако да не постоји потреба за изузетно дозвољеним ревизијама тужених у смислу члана 404. став 1. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизија у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 55/14) Врховни касациони суд је нашао да ревизије нису дозвољене.

Према члану 441. ЗПП ревизија је увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу у овој врсти спорова, дозвољеност ревизије се оцењује на основу члана 403. став 3. ЗПП, према коме ревизија није дозвољена уколико вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате накнаде на име регреса и топлог оброка поднета је суду дана 18.01.2018. године.

У овом спору из радног односа који се не односи на заснивање, постојање и престанак радног односа из члана 441. ЗПП у коме је ревизија увек дозвољена, већ на потраживање у новцу у коме вредност предмета спора од 107.564,55 динара, очигледно не прелази 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизије тужених нису дозвољене.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Предраг Трифуновић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић